

Μια παράσταση τρυφερή και σοβαρή

«Ο Μικρός Πρίγκιπας» του Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ.

Συμπαραγωγή των Alpha Square & The White Angel Company
Μετάφραση: Μελίνα Καρακώστα

Διασκευή/σκηνοθεσία:

Ανδρέας Αραούζος

Σκηνικά/Κοστούμια:

Κρίστη Πολυδώρου

Video Animations:

Αιμίλιος Αβράμ

Σύνθεση μουσικής/

Μουσικός επί σκηνής:

Γιάννης Χατζηλοΐζου

Σχεδιασμός φωτισμού:

Γρηγόρης

Παπαγεωργίου

Κινησιολογία: Μαρία

Μέση

Στίχοι τραγουδιών:

Σταύρος Σταύρου

Παίζουν: Μαρίνα

Αργυρίδου, Μάριος

Κωνσταντίνου, Αλεξία

Παρασκευά

Η πιο γνωστή φράση από το κείμενο του «Μικρού Πρίγκιπα» λέει «Θα είσαι υπεύθυνος για πάντα για ό, τι έχεις εξημερώσει». Τη μεγαλύτερη ευθύνη την έχουμε για τα παιδιά μας. Κάναμε μαζί τους μια σημαντική ανταλλαγή, τους δώσαμε ύπαρξη, μας έδωσαν τη σημασία της δικής μας. Και από «άγρια» βρέφη που περιπλανούνταν στα πεδία του ασυνείδητου, τα φέραμε στον δικό μας κόσμο, του συνειδητού, τα εξημερώσαμε, τα κάναμε να μας εμπιστευτούν και αναλάβαμε για πάντα την ευθύνη τους. Λογικά θα έπρεπε να είναι κύριο μας μέλημα η ποιότητα της τροφής και της ανατροφής τους. Κι όμως είναι τα παιδιά που τρώνε τις περισσότερες χρωστικές ουσίες και συντηρητικά τροφίμων. Βλέπουν την περισσότερη τηλεοπτική καρτουνίστικη σαβούρα. Εθίζονται σε ηλεκτρονική ανοησία. Κι όταν, συχνά για υποσυνείδητο άλλοθι, τους αγοράζουμε παιδικά βιβλία, δεν ψάχνουμε για πραγματική λογοτεχνία, αλλά τους παρέχουμε λογοτεχνικά γλειφιτζούρια κακής ποιότητας, με εικαστικές «χρωστικές ουσίες». Κι όταν τους γράφουμε σε συνοικιακά «ιδιαιτέρα» για να κάνουν περίπου μπάλετο και κάπως ζωγραφική, δεν τους παρέχουμε αληθινή καλλιέργεια. Κι όταν τους παίρνουμε σε παιδικές παραστάσεις-αρπαχτές, οι καλές μας προθέσεις αποδεικνύονται μακροχρόνια ζημιogόνες. Όπως το junkfood χαλάει την ικανότητά μας να διακρίνουμε γεύσεις λεπτές, να τις εκτιμάμε και να τις αναζητάμε, έτσι και η παιδίδθεν αποκτημένη συνήθεια να καταναλώνουμε πνευματικά προϊόντα αμφιβόλου αξίας χαλάει την ικανότητα να διακρίνουμε, να εκτιμάμε και να αναζητάμε ποιότητα υψηλή.

Αυτά τα τετριμμένα τα γύριζα στο μυαλό μου κατά τη διάρκεια της παράστασης του «Μικρού Πρίγκιπα», της βασισμένης πάνω στο αριστούργημα

του Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ παραγωγής – σύμπραξης των Alpha Square και The White Angel Company. Ένωθα ότι η απόφαση των δημιουργών να προτείνουν στο παιδικό κοινό μια τόσο αξιοπρεπή και φροντισμένη δουλειά ήταν τολμηρή, μην πω και ριψοκίνδυνη. Ένωσα ότι πολλοί από μας τους υπεύθυνους για τους μικρούς θεατές δεν είχαμε κάνει τη δουλειά που μας αναλογούσε, να προετοιμάσουμε τα παιδιά να ακούνε τον θεατρικό λόγο, να μην περιμένουν από μια παράσταση μόνο ανώδυνη διασκέδαση, να μη νομίζουν ότι οι ηθοποιοί είναι χορευτές και τραγουδιστές που απλώς κάνουν κάτι αόριστα διασκεδαστικό και θορυβώδες στη σκηνή, όπως έχουν ήδη συνηθίσει.

Ο Ανδρέας Αραούζος έφτιαξε μια παράσταση τρυφερή και σοβαρή. Με λιτά αλλά ευρηματικά μέσα παρουσίασε την εναλλαγή των επεισοδίων και

την εμφάνιση των πολλών προσώπων του έργου. Ισορρόπησε μεταξύ αφήγησης και δράσης. Κράτησε την αμεσότητα και την απλότητα στον υποκριτικό τρόπο. Δεν στόλισε το θέαμα εις βάρος του ακούσματος, ούτε όμως και μείωσε το θέαμα για χάρη του ακούσματος. Οι τρεις συνεργάτες του δημιούργησαν σκηνική εικόνα άξια να μείνει στις αναμνήσεις των μικρών θεατών, η Κρίστη Πολυδώρου στα σκηνικά, ο Αιμίλιος Αβράμ στα βίντεο και ο Γρηγόρης Παπαγεωργίου στον φωτισμό. Η κίνηση της Αλεπούς και του Μικρού Πρίγκιπα, φροντισμένη από τη Μαρία Μέση, συνέβαλε ουσιαστικά στη δημιουργία των χαρακτήρων τους. Το πιάνο του Γιάννη Χατζηλοΐζου παρίστανε το αεροπλάνο του Πιλότου σ' ένα έξυπνο σκηνοθετικό εύρημα. Η ζωντανή παρουσία του μουσικού στη σκηνή εναρμονιζόταν με τη γενική αισθητική της παράστασης.

Οι τρεις ηθοποιοί της παράστασης δούλεψαν με αίσθηση ευθύνης για το έργο που επωμίστηκαν – να ζωντανέψουν μορφές που είναι άξιες να αποτυπωθούν στη συνείδηση και στη μνήμη των παιδιών. Δεν έχω καμία αντίρρηση το παιδί που εγώ εξημέρωσα και για το οποίο εγώ (και εγώ) ευθύνομαι να θυμάται τον Μικρό Πρίγκιπα έτσι, όπως τον έπαιξε η Μαρίνα Αργυρίδου. Μετά από τον Βέντεκιντ, την Ιουλιέτα, το «Stallerhof», η ηθοποιός επιβεβαιώνει για άλλη μια φορά την αξία της. Η Αλεπού της Αλεξίας Παρασκευά ήταν υπέροχη. Ο Βασιλιάς και το Φίδι του Μάριου Κωνσταντίνου πολύ καλοί (και καλύτεροι από τον Πιλότο του).

Πάρτε τα παιδιά σας στην παράσταση προετοιμασμένα. Διαβάστε τους το βιβλίο πριν, αλλά και μετά. Πείτε τους να κάτσουν φρόνιμα, να ακούσουν και να καταλάβουν. Όπως λέει η Αλεπού, να δουν τα πράγματα με την καρδιά τους.

Νόνα Μολέσκη

nona.moleski
@philelefttheros.com

